

Nr 145

Av herr **Hansson m. fl.**, om utbyte av en tjänst som förste läns-skogvaktare i Hallands län mot en tjänst såsom läns-skogvaktare i Stockholms län.

I det betänkande, som på sin tid avlämnades av 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning, framhölls bl. a. att vissa arbetsuppgifter, som utförs av skogsvårdsstyrelsernas skogsskoleutbildade personal, är särskilt kvalificerade. Detta gällde framför allt i fråga om de befattningshavare, som var föreståndare för skogsvårdsgårdarna. Utredningen föreslog därför, att ett antal befattningar skulle inrättas för skogsskoleutbildad personal, vilkas innehavare skulle placeras i högre löneställning än övriga befattningshavare med motsvarande utbildning. Skogsvårdsstyrelseutredningens förslag föranledde en proposition till 1946 års riksdag, vari föredragande departementschefen bl. a. föreslog, att befattningar såsom förste distriktsskogmästare (förste läns-skogvaktare) skulle finnas inrättade vid de 12 skogsvårdsstyrelser, som då hade skogsvårdsgårdar. Riksdagen biföll propositionen i denna del. I och med att antalet skogsvårdsgårdar utökats har förslag efter hand förelagts riksdagen om inrättande av förste läns-skogvaktartjänster för föreståndarna för dessa skogsvårdsgårdar, och dessa förslag har tidigare även bifallits av riksdagen.

Vid föregående års riksdag gjorde emellertid Kungl. Maj:t och riksdagen ett avsteg från denna princip, i det att kungl. skogsstyrelsens yrkande om uppflyttning av 9 läns-skogvaktartjänster i Ca 17 till förste läns-skogvaktare i Ca 19 icke bifölls. 6 av dessa 9 tjänster var förenade med föreståndarskap för skogsvårdsgård. Riksdagen avlog också de i frågan väckta motionerna nr 117/1955 i första kammaren och nr 148/1955 i andra kammaren, trots att statens lönenämnd i yttrande tillstyrkt förslaget i fråga om de befattningshavare, som var föreståndare för skogsvårdsgårdar. En anledning till avslaget torde ha varit den sammankoppling av föreståndartjänsterna, som gjordes med de övriga tjänsterna.

Med hänsyn till det ställningstagande statsmakterna intog i denna fråga ansåg sig skogsstyrelsen icke, i avvaktan på den pågående utredningens resultat, i medelsäskandena för budgetåret 1955—1956 böra återkomma till frågan om förändring av vissa läns-skogvaktartjänster till förste läns-skogvaktartjänster utan ansåg denna fråga tills vidare böra anstå. Emellertid har det syns skogsstyrelsen särskilt angeläget, att åtminstone hos skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län ett utbyte av en tjänst såsom läns-skogvaktare mot en tjänst såsom förste läns-skogvaktare kommer till stånd. Detta kan också genomföras utan rubbning av det totala antalet tjänster av ifråga-

varande slag hos skogsvårdsstyrelserna, därigenom att en tjänst såsom förste länsskogvaktare i Ca 19 hos skogsvårdsstyrelsen i Hallands län, vilken jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 9 december 1949 hålles vakant och tills vidare ersättes med en länsskogvaktartjänst, överflyttas till skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län mot att skogsvårdsstyrelsen i Hallands län i utbyte erhåller en länsskogvaktartjänst i Ca 17 från Stockholms län. Skogsstyrelsen har därför funnit sig böra föreslå en växling av tjänster mellan ifrågavarande skogsvårdsstyrelser på här angivet sätt, varigenom Kungl. Maj:ts beslut om vakanssättning skulle få förfalla.

Departementschefen har icke ansett sig kunna biträda skogsstyrelsens förslag. Enligt vår mening finns emellertid icke bärande skäl för att intaga en avvisande hållning i denna fråga. Det kan anses till fullo styrkt, att stort behov föreligger av den föreslagna tjänsten med hänsyn till de krävande arbetsuppgifter, som åvilar tjänstinnehavaren i samband med verksamheten vid Stockholms läns skogsvårdsstyrelses skogsvårdsgård. Då ej heller den pågående skogsvårdsstyrelseutredningen bör lägga hinder i vägen för inrättandet av nu ifrågavarande tjänst och då dessutom tjänsteförändringen kan genomföras utan att avlöningsanslaget behöver ökas, finns det enligt vår mening ej skäl för ett avslag på skogsstyrelsens förslag i här berörda avseende. Ett bifall till förslaget står dessutom i full överensstämmelse med det av 1946 års riksdag fattade principbeslutet.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att en tjänst såsom förste länsskogvaktare i Ca 19 i Hallands län utbytes mot en tjänst såsom länsskogvaktare i Ca 17 i Stockholms län.

Stockholm den 23 januari 1956

Nils B. Hansson

Valter Åman

Uno Olofsson

Jakob Grym

E. Birke
